

2. **ŁANI** (3) ai

a jasne.

sg [m N łani.] ◊ f [N łania.] ◊ G łani(e)j (1). ◊ L łani(e)j (1). ◊ pl N subst łani(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Przymiotnik od „łania” (3): Nebrides, Kozłowe albo łanie skóry/ zamefz. Mącz 243b; ku lekkiemu rodzeniu flūży przy łobie mieć tákiey pániey kámień ieleni/ który dlatego ták zową/ iż go polpolicie w łaynie ielenim náyduią: tákże y w máćicy łaniey *SienLek* 114, 110.

[Zestawienia w funkcji nazw botanicznych: »łania broń« = prawdopodobnie *Elaphomyces granulatus* (Rost), lub *Phallus impudicus* L. (Rost); podziemny kulisty grzyb wydzielający w czasie owocowania cuchnącą ciecz, używany w lecznictwie; *elaphoboscum* Cn: Lánia broń/ *Elaphoboscum*, *Cervi ocelum*. *SienHerb* K2# v.

»łani czyściec = prawdopodobnie *Seseli annuum* L., żebrzyca roczna, rosnąca na słonecznych starych miedzach i w widnych zaroślach; *seselis*, *seseli massiliense*, *siler montanum* Cn: Lániczyściec/ Czarnogłow/ *Sefeli Malfilienfe*, *Siler montanum*. *Roftrümel*. *SienHerb* K2v.]

LW